

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **M. G.**

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 9 października 2024 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,

**na podstawie art. 37 k.p.k.**

### **p o s t a n o w i ł:**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi  
Śródmieścia w Łodzi.**

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wystąpił do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy M. G. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że względu na wykonywany przez oskarżoną zawód adwokata na terenie B. i liczne kontakty ze środowiskiem prawniczym skupionym wokół sądów znajdujących się na terenie B., jak też jej oświadczenia składane w sprawie zarzucające popełnienie przez sędziów z sądów w B., jak też prokuratorów szeregu istotnych nieprawidłowości w prowadzonych postępowaniach jej dotyczących, jak też popełnienie poważnych przestępstw oraz wyłączenie od rozpoznania tej sprawy szeregu sędziów sądu właściwego, z uwagi na łączące ich więzi koleżeństwa z sędziami wskazanymi w oświadczeniach, rozpoznanie tej

sprawy przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy mogłaby w odczuciu społecznym wywołać negatywny wydźwięk oraz wzbudzić w opinii publicznej przekonanie, że wydane orzeczenie może być niesprawiedliwie, co powinno skutkować przekazanie rozpoznania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wystąpienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy jest zasadne.

Mając na uwadze wyjątkowy charakter instytucji określonej w art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy zwracał uwagę, że jej zastosowanie może mieć miejsce wtedy, gdy występują okoliczności mogące stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Zatem nie każda okoliczność będzie skutkowała ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, a tylko taka, która u postronnego i niezainteresowanego sposobem rozstrzygnięcia sprawy obserwatora procesu może zrodzić podejrzenie o braku obiektywizmu w jej rozpoznaniu przez właściwy sąd, a taka sytuacja zaistniała w tej sprawie.

Wskazać bowiem należało, że oskarżona jest adwokatem, wykonującym przez wiele lat swoją praktykę na terenie właściwości sądu wnioskującego, powołującym się w swoich oświadczeniach na liczne kontakty ze środowiskiem prawniczym powiązanym ze wskazanym sądem. Oskarżona, co trafnie wskazano we wniosku, w swoich wyjaśnieniach powoływała się na szereg nieprawidłowości, których mieli dopuścić się w orzekaniu określeni sędziowie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, wskazani przez nią imiennie, jak też prokuratorzy wykonujący czynności procesowe w tym Sądzie, zarzucając im nadto popełnienie przestępstw o poważnym kryminalnym charakterze. Wskazane okoliczności miały również znaczenie dla wyłączenia dużej grupy sędziów orzekających w sądzie właściwym do rozpoznania tej sprawy, z uwagi na zarzuty stawiane określonym sędziom sądu wyższej instancji, z którymi łączyły ich ścisłe więzy koleżeńskie. Podnieść nadto należało, że sprawa z zażalenia oskarżonej na odmowę wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w B., powiązana w określonym zakresie z tą sprawą, została z mocy art. 37 k.p.k. przekazana do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Nieodzowne będzie też wskazanie, że kolejne wnioski innych

sędziów sądu właściwego do rozpoznania sprawy, składane w trybie art. 41 k.p.k., nie zostały rozpoznane, a to wobec wyznaczenie sędziego do rozpoznania tej sprawy, którego wniosek o wyłączenie nie został uwzględniony.

Mając na uwadze wszystkie wskazane okoliczności, zdaniem Sądu Najwyższego należało stwierdzić, że mimo braku przeszkód formalnych do rozpoznania tej sprawy przez wyznaczonego sędziego, potrzeba zachowania właściwego zewnętrznego wizerunku prawidłowego funkcjonowania sądów, przemawia w tej sprawie za uznaniem, że jej rozpoznanie przez sąd właściwy mogłoby wywołać w odczuciu postronnego, ale obiektywnego obserwatora postępowania sądowego istotne wątpliwości co do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny i bezstronny w sądzie pierwotnie właściwym. Rozpoznanie tej sprawy w sądzie właściwym mogłoby wywołać negatywny wydźwięk, a wydane orzeczenie mogłoby zostać odebrane jako stronnicze i nierzetelne.

Z tych względów, jak też mając na uwadze podstawy faktyczne uwzględnienia wniosku, należało sprawę przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, spoza właściwości apelacji gdańskiej, a to Sądowi Rejonowemu dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, którego lokalizacja będzie dogodna komunikacyjnie dla uczestników postępowania.

**Z tych względów postanowiono jak na wstępie.**

**[J.J.]**

**[ms]**